

Ej ctná panna premiřého Pána
nám porodila;
obvinuvři do jeslicek svého
syna složila.
Řka: Nynej, mé děřátko,
nynej pacholátko;
v něm se těřila,
tak mu zpívala.

Vůl a oseř jesle páně znali,
na něj dýchali;
králi Pánu, ležícímu s nimi,
vděčnost činili.
Těž i jiná hovádka,
rozličná ptáčátka,
jeho chvalili
a veřebili.

Protož i my, rozumné stvorění,
povděční budme,
Jeho svaté narození ctěme
i také chvalme;
těž Otcí nebeskému,
na nás řáskavému,
z darů děkujeme
a v něm hodujeme.

Kterýž nám z své veliké milosti
toto učinil,
posřal syna z nebeské vysosti,
aby nás spasil.
Jenž hned od narození,
v řádném potěření
nebyř, náš miřý
Kristus jediný.

Rkúc: Otče náš, děkujeme Tobě
z srdce pravého,
za dar daný nám z hůry sesřaný,
synáčka Tvého.
Pro jeho narození
zbav nás zatracení;
pekeřných zřostí
sproř nás z milosti.